

چکیده

حاشیه نشینی به عنوان ره آورد صنعتی شدن جوامع، گریبانگیر اکثر کلانشهرهای دنیا شده است. در این میان شهر رشت نیز به دلیل برخورداری از شرایط ویژه اقلیمی، با این پدیده دست و پنجه نرم می کند. این پدیده، تجلی فقدان برآورده شدن نیاز مسکن و سرپناه اقشار کم درآمدی است که در فضای رسمی و برنامه ریزی شده شهر جایی ندارند و در فرار از محدودیت های قانونی خارج از توان خود، به برپایی سکونت گاههای نابسامان در حاشیه شهر، می پردازند به امید آنکه به فرصت های شغلی با درآمد مستمر شهری دسترسی پیدا نمایند، و شامل افراد و خانوارهایی می شود که در محدوده ی فیزیکی و اقتصادی شهر زندگی می کنند ولی هنوز جذب نظام شهری نشده و از بسیاری جهات با بافت اصلی شهر تفاوت دارند. تحقیق حاضر با هدف بررسی پدیده حاشیه نشینی در محدوده کمربندی خرمشهر با رویکردی توصیفی تحلیلی و با تکیه بر مطالعات اسنادی و نیز مطالعات میدانی انجام گرفته است. نتایج تحقیق نشان می دهد که شاخص ترین مشکلات محدوده، وجود آسیب های اجتماعی در بین ساکنان، بالا بودن میزان زمینهای مورد استفاده برای ساخت و ساز با مالکیت نسق، نبود خدمات شهری، وضعیت نامناسب بهداشت و قرار گیری در خارج از محدوده شهری در زمان شکل گیری است. عمده ترین مشکلات به ترتیب اولویت عبارتند از: وضعیت نامناسب آسفالت، نبود امکانات ورزشی و وجود افراد مزاحم که در این میان وجود پاتوق های ارادل و اوباش در این محله و خرید و فروش مواد مخدر، اصلی ترین عامل نبود امنیت برای زنان و کودکان به شمار می آید.

کلید واژه ها: حاشیه نشینی، اسکان غیر رسمی، مدیریت شهری، کمربندی خرمشهر رشت